

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/2709/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121438295
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Betková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121438295.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar: 22.11.2004, bytom: C. XXX/X, XXX XX D. proti povinnému: E. B., nar: 11.12.1979, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom: F. G. XX, XXX XX F. G., o vymoženie výživného, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Ján Sokol, so sídlom exekútorského úradu Jantárová 30, 040 01 Košice, IČO: 31 275 010 pod sp. zn. EX 702/21 , o podnete na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je p o v i n ý nahradit' súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 72 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu prostredníctvom súdneho exekútora dňa 04.08.2021 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 800 eur a bežného výživného vo výške 100 eur, na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 12P/3/2021-57 zo dňa 11.05.2021 , ktorý sa stal vykonateľným dňa 26.05.2021.

2. Poverením zo dňa 13.08.2021 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mgr. Vladimír Zachar, so sídlom exekútorského úradu Poľná 31/23, 034 01 Ružomberok, IČO: 36136255, ktorý bol neskôr odvolaný z funkcie (ku dňu 31.01.2022) a od 04.02.2022 sa stal jeho nástupcom JUDr. Ján Sokol, so sídlom exekútorského úradu Jantárová 30, 040 01 Košice, IČO: 31 275 010, ktorý exekúciu vedie pod spisovou značkou EX 702/21.

3. Dňa 18.01.2023 bolo súdu doručené Upovedomenie o odklade exekúcie súdnym exekútorom v zmysle § 61h ods. 1 Exekučného poriadku z dôvodu smrti povinnej. Dňa 21.07.2023 bol už súdu doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie z dôvodu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, teda že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, pretože v rámci dedičského konania nadobudol dedičstvo povinnej oprávnený, a teda v rámci exekučného konania je oprávneným a zároveň povinným ten istý subjekt práva. K uvedenému podnetu súdny exekútor predložil aj Uznesenie o dedičstve vydané Okresným súdom Dolný Kubín prostredníctvom notára JUDr. Mgr. Petra Mensatorisa, sp.zn. 6D/11/2023 zo dňa 09.05.2023, z ktorého mal súd za preukázané, že povinný dňa XX.XX.XXXX zomrel, čistá hodnota dedičstva predstavovala sumu 4.941,41 eur a súd potvrdil, že dedičstvo nadobudol jediný dedič- syn poručiteľky, t.j. v tomto konaní oprávnený.

4. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len

„Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

5. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

6. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, ak po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie nastane skutočnosť, na základe ktorej dochádza k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bezodkladne túto skutočnosť oznámiť exekútorovi a jej vznik doložiť. Počas exekúcie je postúpenie vymáhaného nároku účinné iba vtedy, ak sa postúpi celý vymáhaný nárok. V pochybnostiach platí, že pôvodný oprávnený postúpil celý vymáhaný nárok. Ustanovenie § 36 ods. 2 sa použije rovnako.

7. Podľa § 37 ods. 2 Exekučného poriadku, oznámenie exekútor predloží súdu. Ustanovenie prvej vety sa použije primerane aj vtedy, ak skutočnosti podľa odseku 1 exekútor zistí pri výkone svojej činnosti inak.

8. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, súd na skutočnosť podľa odseku 1 prihliadne tak, že vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, ktorý doručí exekútorovi. Ak tu nie sú dôvody na zmenu účastníka konania, súd podľa povahy veci exekúciu celkom alebo sčasti zastaví alebo oznámi exekútorovi, že na vydanie dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie nie je dôvod; v takom prípade sa v exekúcii pokračuje s pôvodnými účastníkmi konania.

9. Podľa § 38 ods. 1 Exekučného poriadku, ak povinný počas exekúcie zomrie, exekútor odloží exekúciu do skončenia dedičského konania. V exekúcii pokračuje na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie s dedičmi povinného alebo s orgánom spravujúcim dedičstvo, ktoré pripadlo štátu.

10. Súd v prvom rade uvádza, že exekučné konanie je vedené na podklade exekučného titulu kde IV výrokom exekučného titulu súd zaviazal povinného prispievať na výživu oprávneného sumou 100 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám otca počnúc dňom 11.12.2020. Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený domáhal vymoženía zameškaného výživného od mesiaca december 2020 (spolu vo výške 800 eur) a bežného výživného v sume 100 eur mesačne.

11. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nesplnila. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.03.2007, sp. zn. III ÚS 56/07-20).

12. V zmysle § 62 ods.1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť.

13. Právo na výživné je výlučným osobným právom oprávneného dieťaťa. Vznik a existencia vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sa nedá vylúčiť ani obmedziť a dohody, ktoré by boli v rozpore s týmito kogentnými ustanoveniami, by boli ako odporujúce zákonu absolútne neplatné. Nedá sa dokonca ani platne dohodnúť, že sa rodič zbaví vyživovacej povinnosti voči dieťaťu jednorazovým plnením. Tak povinnosť vyživovať, ako aj právo na výživné sú neprevoditeľné a nescudziteľné.

14. Podľa § 579 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

15. Z ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá zásadne od narodenia detí. Smrť oprávneného dieťaťa alebo povinného rodiča je právnou skutočnosťou spôsobujúcou automaticky zánik vyživovacej povinnosti. Povinnosť vyživovať dieťa rodičovi zanikne jeho smrťou a neprechádza na právnych nástupcov. V prípade ak rodič zomrie,

zo zákona zanikla jeho vyživovacia povinnosť a tomu zodpovedajúce právo dieťaťa na výživné od tohto rodiča. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 02.07.2013, sp. zn. 7CoP/49/2013).

16. Podľa § 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

18. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

19. Podľa § 161 ods.1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

20. Podľa § 161 ods.2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

21. Procesné podmienky konania predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol súd rozhodnúť vo veci samej. K procesným podmienkam na strane účastníkov konania patrí procesná subjektivita, definovaná v ust. § 61 CSP, ktorá vyjadruje spôsobilosť byť účastníkom konania. Procesnú subjektivitu má ten subjekt práva, ktorý vo sfére hmotného práva disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Ak je účastníkom konania fyzická osoba, strata jej procesnej subjektivity je zároveň stratou spôsobilosti na práva a povinnosti. Ak smrť fyzickej osoby (účastníka konania) nastane v priebehu konania (t.j. do právoplatného skončenia veci), súd môže konanie zastaviť alebo pokračovať v konaní s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. Zastavenie konania prichádza do úvahy vtedy, kde je predmet konania spätý s osobou účastníka konania a neprechádza na právneho nástupcu. Smrť rodiča oprávneného, ktorý bol povinný oprávnenému platiť výživné ako fyzická osoba má za následok, že súd v konaní nemôže pokračovať s dedičmi tohto účastníka. Smrťou rodiča povinného platiť výživné neprechádza povinnosť, o ktorú v konaní ide, na žiadneho právneho nástupcu, nakoľko predmetom konania je nárok na výživné na dieťa, ktoré ako hmotnoprávne osobné právo je výlučne späté iba s osobou rodiča (povinného). (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.06.2019, sp. zn. 7Co/83/2019).

22. V tomto bode súd konštatuje s poukazom na vyššie uvedené, že nakoľko povinný dňa XX.XX.XXXX zomrel, vyživovacia povinnosť povinného (t. j. povinnosť platiť bežné výživné oprávnenému) na právnych nástupcov povinného neprechádza a zaniká jeho smrťou, tzn., že ho nemožno vymáhať od dedičov povinného (poručiteľa). Plnenie výživného nemá súvislosť s dedičskými nárokmi dieťaťa, ktoré smrťou povinného rodiča vzniknú. Pokiaľ by ku dňu smrti rodiča existoval dlh na výživnom, stane sa pohľadávkou voči dedičskej podstate. Po dni smrti povinného rodiča už dlh na výživnom nevzniká, keďže povinnosť vyživovať dieťa dňom smrti povinného zanikla. Súd poukazuje na to, že pod okolnosťami, ktoré spôsobujú zánik vymáhaného nároku, je potrebné rozumieť rôzne právne skutočnosti upravené v hmotnoprávných predpisoch, ktorých právnym následkom je zánik práva priznaného exekučným titulom. Príkladom ide o splnenie dlhu, započítanie, dohodu o zániku záväzku, splnutie a pod.

23. Podľa § 584 OZ, ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou (záväzkom) v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť (záväzok), ak zákon neustanovuje inak.

24. Splynutím dochádza k zániku záväzku v dôsledku spojenia subjektívneho práva a korelujúcej subjektívnej povinnosti z toho istého záväzkového vzťahu v jednej osobe. Záväzok splynutím zaniká bez uspokojenia veriteľa - sine satisfactione creditoris. Splynutie nastáva predovšetkým v prípadoch univerzálnej a singulárnej sukcesie. Typickým príkladom je dedenie, keď dedič vstupuje do práv a povinností po poručiteľovi. Ak dedič a poručiteľ vystupovali vzájomne v právnom postavení veriteľa a dlžníka, dochádza spätne ku dňu smrti poručiteľa k zániku záväzku splynutím. Súd nad rámec uvedeného poukazuje aj na skutočnosť, že rozhodnutím o dedičstve došlo k splnutiu práva oprávneného na výživné a vyživovacej povinnosti povinného, nakoľko oprávnený ako jediný dedič nadobudol celé dedičstvo po zosnulom poručiteľovi. Nakoľko pohľadávka oprávneného na bežné

výživné smrťou povinného zanikla súd konštatuje, že nárok vymáhaný v tomto exekučnom konaní zanikol.

25. Súd po preskúmaní podnetu súdneho exekútora zo dňa 21.07.2023 na zastavenie exekúcie spolu s rozhodnutím o dedičstve mal za preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a teda sú splnené predpoklady na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, preto súd exekúciu v celom rozsahu zastavuje. (výrok I)

26. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

27. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

29. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 197 ods.1 prvej vety Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

31. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

32. Podľa § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

33. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

34. Podľa § 199c ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

35. Podľa §21 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška č. 68/2017 Z. z.“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

36. Podľa § 21 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie. Náhrada paušálnych výdavkov zahŕňa najmä) náklady na vedenie spisu, b) náklady na cestovné, poštovné a za služby elektronických komunikácií, c) náklady na šetrenie majetkových pomerov povinného v informačných systémoch, d) náklady spojené s podávaním správ exekútora o zisťovaní majetku povinného zaslaných elektronickými prostriedkami, e) iné administratívne náklady.

37. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

38. Súd v tejto veci uvádza, že súdnemu exekútorovi patrí v zmysle § 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. náhrada paušálnych výdavkov v celkovej výške 72 eur s DPH. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo výške 60 eur, ktorá sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty v prípade, ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty za každú exekučnú vec, ktorá mu je pridelená.

39. Súd priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu paušálnych výdavkov vo výške 72 eur s DPH a na ich úhradu zaviazal oprávneného, pretože oprávnený nesie so svojou pohľadávkou aj procesné riziko, ktoré spočíva v nesení nákladov na súdnu ochranu. Na zdôraznenie správnosti výroku o zaviazaní oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov exekúcie uvádza, že nespochybňuje oprávnenie oprávneného podať návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ disponuje vykonateľným exekučným titulom, zároveň však spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj procesné riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva. Na základe vyššie uvedeného súd zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v celkovej výške 72 eur.(výrok II)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.